

ÚKP

Az 1795-ben alapított Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesülésének tagja

Következő számunk (katalógus) megjelenik:

2013. május 21.

lapzártá:

2013. május 3.

Felelős kiadó
Lafferton Kálmán

Főszerkesztő
Pécsi Györgyi

Felelős szerkesztő
Szabó Tibor Benjámin

Szerkesztőbizottság
Kányádi Sándor
Tandori Dezső
Tózsér Árpád

Kiadja:
Lafferton és Társa Kft.

Szerkesztőség:
1043 Budapest, Bocskai utca u. 26.
Tel.: 210-9933, 210-9934
Fax: 210-9935
E-mail: ujkonyvpiac@ujkonyvpiac.hu
www.ujkonyvpiac.hu

Terjesztik:
könyvkereskedések,
könyvtárak, hírlapárusok,
illetve előfizethető a szerkesztőségben

Nyomás:
Pauker Nyomda
Felelős vezető:
Vértés Gábor igazgató

HU ISSN 1215-5551

A lapban megjelent írások nem feltétlenül egyeznek a szerkesztőség véleményével. Az írások tartalmaért a szerzők vállalják a felelősséget. A lapban megjelent hirdetések tartalmaért a kiadó felelősséget nem vállal.

Üdvözlét az Olvasónak!

László Endrére emlékszünk? Az idősebbek hetente hallhatták a nevét a rádióban, 1959-től közel három évtizeden keresztül ő rendezte *A Szabó család* című rádiós szappanoperát, az epizódok végén mindig bementék. Ez a munkája nekem már csak halvány kép, a nagymamám szerette. Van viszont egy olyan László-mű, ami meghatározta a gyerekkoromat. *Szíriusz kapitány* címmel László Endre ifjúsági hangjáték-sorozatát írt 1973-tól a Magyar Rádióknak. A forgatókönyvből a szerzője hat regényt szerkesztett, a Móra gondozta a köteteket, a *Jó Holdat Szíriusz kapitány!* című részt több százezer példányban adták el. A történet a XXV. században játszódik, néhány fiatal Hold államban mindenféle veszélyes kalandba keveredik, nyomoznak, felderítenek, végül megfejtik a titkot, miközben lépten-nyomon segíti őket az a természettudományos tudás, amit az iskolában szereztek. Vélhetően nem sok hasznát veszem ennek a tudásnak, de a Szíriuszról tanultam meg, hogy mit jelent az egyharmad gravitáció, vagy hogy a Holdon háromszázötvenként óra nappal után háromszázötvenként óra éjszaka következik.

Gyerekként olvasva a Szíriusz a barátság és a becsület regénye volt (meg a kalandoké), az ábrázolt világ abszurditása csak a felnőtt befogadónak mutatja meg magát. László Endre úgy képzelte el a létező szocializmusból kihajtó boldog jövőt, hogy mindenki azzal foglalkozik, amihez ért, az élet nyugodt, stresszmentes, az utcák tiszták, a családok boldogok, az emberek mind magasan kvalifikáltak és jóakarúak.

Azt a néhányat meg, akik mégsem – a gyerekek lefülelik (ebben segíti őket a százéves nyugalmazott úrhajós kapitány, Viktor Szíriusz). Hold államban mindenből egy van, de ennyi elég is, a versenyt nem ismerik, küzdeni pedig legfeljebb a fizikai törvényekkel kell, mert különben általános a jólét, a bőség asztaláról mindenki csak annyit vesz, amennyire szüksége. A rendőrök informatorként működnek – nincsenek bűncselekmények.

Néhány hete újra el kellett olvasnom László Endre regényét – ugyanolyan izgalmas volt most is, működik, lüktet, talán csak a szemérmessége megmosolyogtató ma már. Ahogy Hold állam tökéletessége viszont érthetetlen. Nem, nem az merül fel, hogy hol rontottuk el az irányt, miért nem Szíriusz problémátlan XXV. százada felét tartunk. Az az érthetetlen, hogy miért vonzódott és vonzódik az ember folyamatosan a különbségek nélküli, a küzdelem nélküli, a változás nélküli idill képéhez. Hogyhogya nem értettük, nem értjük meg, hogy a nyugvópont nem fejlődik? És ami nem fejlődik, az egy rövid stabil szakasz után hanyatlani kezd.



Tibor Benjámin

felelős szerkesztő